Cada fornada perdem un pa.

Opinió | 03/07/2008 | 08:21

Jo personalment puc assegurar que l'Euro m'ha restat i em resta qualitat de vida des del moment que he perdut poder adquisitiu.

El diumenge dia 29-6-2008 , Diari de Girona va augmentar el preu a 2,20€, en dia festiu i 1,10€ els dies feiners; augment que ja era d'esperar tota vegada que ja altres diaris feia dies que ja havien augmentat la edició del festiu; intentaré fer aquesta reflexió des de la nostàlgia i el record de la tant maltractada "pesseta", que arreu semblava que els feia fàstic mercadejar amb aquesta moneda , però que molts països que formen part de la CEE, de ben segur que actualment troben a faltar a l'hora de voler anar de vacances, perquè res es igual que abans del pacta de la moneda única; però si per els forans el canvi es notable , més greu es per a nosaltres els que ni tant sols som mileuristes, perquè jo personalment puc assegurar que l'Euro m'ha restat i em resta qualitat de vida des del moment que he perdut poder adquisitiu; com que soc començat el comentari fent referència al diari , i es d'això que vull parlar , posant de manifest , que no recordo de quan cobrava i pagava en pessetes , que cap article que el seu preu no fos superior a 166'386 pessetes = 1 €, hagués tingut mai un augment sobtat de 16'64 pessetes , com es el cas del diari que s'ha apujat 0'10€ , els dies feiners ,i 0'20 els festius (33'28 pessetes).

Tenim mala tele al teler , i malauradament de molt complicada solució , mentre els capitostos que maneguen els fils i la direcció d'aquest macro-projecte que ha de ser Europa, no prenguin consciència de que hi ha molts milions de éssers humans que la seva indefensió es total , i que espera que algú dediqui mes recursos en tots conceptes, per apaivagar els problemes dels pobres , (perquè els rics aquest problemes no els tenen); com podem aspirar a ser solvents , si fins i tot l'enterrament ja fa anys que l'estem pagant mitjançant quotes mensuals , perquè ningú te un "duro" , i tothom esta empebrat fins a les orelles, començant per els governs , que molts han caigut al pou de la, dependència de la banca avaladora dels processos electorals, visquen de renda i dels impostos , sense ser capaços de crear programes de productivitat i de riquesa per portar el país a un futur de solidesa i de benestar;—— i esperem.— l'aigua que baixa, mentre el vice-president del govern i ministre d'economia , segueixi la "tònica " del llegendari "Met de Ribes" , que quan l'aigua l'arrossegava riu avall , ell deia que anava fent.

Autor: Marius
Marius

https://gironanoticies.com/noticia/7605-cada-fornada-perdem-un-pa.htm